

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ПИСАРНИЦА

ПРИМЉЕНО: 05.11.2020.

Сртвја	Орг.је	Број	Прилог	Вредн.
125	02	013-00-101/2020		

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

09.10.2020.

За Изборну комисију

Поштовани,

На основу члана 28 Правилника о раду изборне комисије Високог савета судства достављам Вам Програм и своју личну и радну биографију ради објављивања на интернет страници Високог савета судства.

У Београду, дана 04.11.2020. године

Судија Вишег суда у Београду

Марија Аранђеловић Јуреша

ПРОГРАМ

**Кандидата бр. 4 за изборног члана Високог савета судства
из реда виших и привредних судова у Републици Србији**

Марије Аранђеловић Јуреша

Судије Вишег суда у Београду – Посебног одељења за сузбијање корупције

Драге колеге судије,

Да би се достојанство судијске професије подразумевало а не тражило, са искреном жељом да сваки судија буде поштовани појединац у друштву - а суд институција којој грађани верују, приоритетне вредности за које бих се залагала и активности које бих предузела као члан Високог савета судства су:

1. Афирмација рада и поштења, али и храбрости судије да стапе иза одлуке коју је донео у складу са својим слободним судијским уверењем и правним схватањем. При томе, храброст не треба да се сведе на изузетну личну храброст судије, већ систем треба да створи услове за изражавање сопственог професионалног става као гарантованог права.

2. Охрабривање судија да слободно формирају и јавно изнесу своје мишљење у вези са свим стручним и друштвеним проблемима који утичу на рад судова или су од општег интереса за грађане (али не и са циљем личне промоције или постизања других интереса). Само кроз размену релевантних мишљења је могуће доћи до најбољег решења које је у интересу свих нас (а не само истакнутих или добро повезаних појединача).

3. Одлучније, бескомпромисно, правовремено и јавно реаговање Високог савета судства у свим случајевима некоректних, увредљивих, иенитинитих или нестручних коментара у јавности који нарушавају углед или достојанство сваког појединог судије или судијске функције у целини, као и на свако тенденциозно коментарисање судских поступака у медијима од стране разних интересних група или представника извршио-политичке власти које има за циљ посредно или непосредно вршење притиска на судску власт, угрожавање личног и професионалног интегритета судија или прејудицирање судских одлука. Сматрам да ће на овај начин бити послата јасна порука широј јавности да је правосуђе способно али вољно да стапе иза својих судија и да се одупре непримереним притисцима.

4. Отварање Високог савета судства према јавности кроз транспарентнију и активнију комуникацију са медијима у вези свих важних питања везаним за положај судија, судова и правосуђа у целини (а преко портиарола кога, нажалост, Високи савет судства још увек нема), мониторизовање начина комуникације (који ће јавности препети информацију на најбржи и најадекватнији начин), изношење у јавност јасних и сваком грађанину разумљивих информација о раду и функционисању судова као и о актуелним предметима (како би се предупредило нестручно и малициозно коментарисање поступака који интригирају јавност) и истичање свих добрих помака у правосуђу (којих свакако има - у погледу решавања старих предмета, реновирања судских зграда, побољшања техничких услова и друго) а како оне негативне (којих неминовно има) не би непотребно стварале погрешан утисак о судијама и судовима у јавности. Важност побољшања утиска који суд оставља код грађана о правичности, непристрасности и исправности одлука је неупитна.

5. Бити судија је, пре свега, интелектуалан и сложен посао на који утиче много новејашних фактора. Како се рад судија не би првенствено вредновао квантитативним показатељима и поштовањем рокова за израду одлука, већ и на основу других прецизније и боље дефинисаних параметара од којих зависи квалитет и ефикасност рада сваког судије, неопходна је измена Правилника о критеријумима, мерилима, поступку и органима за вредновање рада судија и председника судова, али и Закона о Високом савету судства (у контексту унапређења транспарентности изборног процеса и процеса напредовања судија, те пренапитивања одлука овог тела).

6. Напредовање судија „по реду“ и објективним критеријумима требало би да се увек подразумева (како судијама тако и члановима Савета који одлучују о томе), а прекоредно напредовање може и мора бити само последица транспарентне и стварне правничке изузетности (тј. резервисано за оне појединце који, без обзира на године живота и судијског стажа, својим способностима, доприносом правној теорији и пракси, резултатима рада, посвећеношћу и личним квалитетима то стварно заслужују). Оне заиста изузетне међу нама лако препознамо јер су ретки. Али, због чега има тако много оних чија посебност није уочљива - а ипак су напредовали пре свих нас?

7. Ефикаснија примена законом прописаних санкција у свим појединачним случајевима несавесног вршења судијске функције или понашања недостојног судијске функције је неопходна у циљу избегавања стварања погрешног утиска у јавности да су „све судије исте“ (што суштински врећа величину судија), али и у контексту мотивације оних судија који своју судијску функцију обављају савесно, поштено, пожртвовано, ажурино и непристрасно. С тим у вези, потребно је изменити Закон о судијама и Правилник о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова (у смислу ревидирања врсте дисциплинских прекријаја, круга лица овлашћених за подношење дисциплинске пријаве, дисциплинских санкција, етичког кодекса и друго).

8. Системско, континуирано и равноправно побољшање материјалног статуса и услова рада свих судија у Републици Србији је предуслов за њихово лично достојанство, професионални ауторитет и успех у обављању судијске функције. Ово, између остalog, и зато што судија који нема адекватне услове рада (судницу и/или кабинет, запионичара и слично), који нема судијског помоћника и/или привредника (већ је припуштен да своје одлуке ради, а често и куца, сам), који због недостатка времена за постизање захтеване ажуриности у решавању предмета запоставља себе и/или породицу и који, уз све то, осећа егзистенцијални страх или материјалну несигурност – често не одаје утисак ауторитативне или достојанствене особе, зар не? Наравно, у овом контексту не треба заборавити ни судије у пензији (који су свој радни век посветили правосуђу и који су заслужили да своје позне године живота проведу достојанствено), али ни младе колеге (које и на овај начин треба мотивисати да себе у будућности виде као судије - а не адвокате).

9. Представници судске власти треба да се изборе да судски буџет предлажу судови и Високи савет судства у складу са својим проценама и стварним потребама (с обзиром да буџет утиче, посредно или непосредно, и на ефикасност и квалитет рада судија), али и да споесе одговорност за расподевање овим буџетом (као што је то омогућено Уставном суду). Наме, представници друге транс власти, по природи ствари, потребе судова проценују у складу са сопственим интересима и капацитетима, али не и у складу са стварним потребама оних који непосредно суде или организују рад судова (везано за број судијских помоћника и привредника, административног особља и друго), тј. оних који знају „како суд дине“.

10. Повећање обима буџетских средстава определених за плате судија треба да буде такво да реално изједначи животни стандард судија у Републици Србији са стандардом какав имају судије у Европској унији или бар у региону. Виши стандард судија у развијеним демократијама не гарантује само њихову независност и самосталност – већ опредељује степен важности судијске функције у друштву, и, самим тим, интегритет, достојанство и углед судија. Ово се може постићи изменама Закона о судијама (у смислу повећања коефицијента за обрачун плате судија из члана 39 Закона о судијама), или, инсистирајем да се већ прописани коефицијенти примењују на цену рада која ће бити определена према висини просечне зараде у Републици Србији (што је реалан параметар, јавно доступан податак и адекватан показатељ стања у друштву). Такође, треба инсистирати на томе да се судијама омогући да користе своје право на регрес за коришћење годишњег одмора (који нам је свима преко потребан али не и увек доступан).

11. Неопходно је и стварање законских услова да се средстава која припадају правосудним органима у већој мери употребљавају за побољшање услова рада у судовима или решавање ванредних ситуација (као је што тренутно пандемија вируса Covid 19 која битно утиче на рад судова, те захтева посебну пажњу, али и новчана средства, за заштиту запослених и странака). Између остalog, ово се може постићи променом регулативе везане за основ и висину трошкова поступка који се исплаћују из средстава суда (шпр. инсистирајем на смањењу прописаних тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и друго) и успостављањем ефикаснијег механизма надзора над трошевима ових средстава (у смислу конкретне контроле основа и висине исплате трошкова брачиоцима, судским вештачима, другим институцијама и слично), као и промајжењем ефикаснијих механизама и интензивнијим коришћењем законских могућности за наплату судских паупала и такси.

12. Развиће јавног прегледа судова и судија на територији Републике Србије (по броју, врсти и сложености предмета у којима поступају) је, између остalog, и мерило њихове међусобне равноправности. Наравно, несразмера свакако постоји и последица је не само надлежности неког суда, промене закона у некој области или актуелизације одређене врсте спорова, већ и чињенице да за одређене судове систематизација није адекватно урађена. Решење зависи од конкретних околности и разлога који су овог проблема довели и у складу са тим би га требало и решавати (а на основу детаљне анализе за сваки поједини случај). Један од могућих начина је да се судовима у којима судије поступају у знатно већем броју предмета у односу на републички просек додели и већи број судија. Такође, могуће је извршити и делегацију предмета мање оптерећеним судовима. До тада, судијама који имају вишеструког већи број предмета у раду од колега из других судова истог ранга хитно треба обезбедити боље услове рада и већи број судијских помоћника, али и материјалну надокнаду у виду повећања плате (о чему, такође, одлучује Високи савет судства).

13. Успостављање јасних, објективних и транспарентних параметара за стицање својства ментора или предавача па Правосудној академији је изузетно важно (тим пре ако се има у виду да Правосудна академија претендује да постане уставна категорија). Наме, досадашња пракса показује да је недефинисаност критеријума који може бити ментор или предавач један од узрока неравноправног положаја судија (па и оправданог нездовољства). Судија који има академија, судијског помоћника и приправника је свакако ефикаснији (али и материјално мотивисанији) од својих колега који немају ову врсту помоћи.

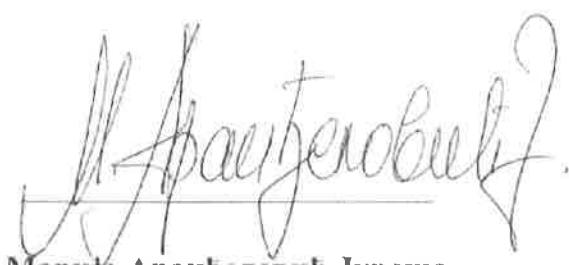
14. Имајући у виду број судија у судовима опште и посебне надлежности, различитости и специфичности материја у којима поступају, као и тежњу савременог правосудног организационог права да се сачувају све специјалности судова - а посебно привредних (на шта су скренули пажњу и међународни фактори), сматрам да је измена чл. 22 Закона о Високом савету судства оправдана и логична, те да би своје самосталне изабране представнике у Високом савету судства требало да имају основни, виши и апелациони судови, али и привредни, управни и прекрајни. Другим речима, неживотно је и нелогично очекивати да ће о избору или напредовању судија привредног или управног суда релевантно одлучивати избрани чланови Високог савета судства који потичу из судова опште надлежности (којима нису познате све специфичности рада ових судова) и обрнуто. У контексту наведеног треба разматрати и оправдану потребу да привредно правна област има два судећа већа у Врховном касационом суду, али и чињеницу да најчешћи амандмана па Устав РС није ни предвидео постојање судова опште и посебне надлежности.

15. Активније учешће Високог савета судства у давању минијења о новелирању постојећих или доношењу нових закона, спровођењу Стратегије развоја правосуђа (2020–2025) и Ревидираног акционог плана за поглавље 23, али и подршка Високог савета судства да се путем јавног слушања и на друге начине уваже ставови стручке и науке, као и организовано учествовање судија у овом смислу, омогућило би судијама да непосредније изнесу своја искустава и запажања, да дају предлоге, критике и сугестије у вези са законима које примењују у пракси, те да изразе свој став, између остalog, и у вези са саставом, надлежношћу и начином рада Високог савета судства и улогом Правосудне академије (нпр. у расправи пред Народном Скупштином у вези са предлогом Владе РС из 2018. године да се промени Устав у делу о правосуђу).

16. Равноправно упућивање свих судија Републике Србије на стручна усавршавања ради унапређења теоријског и практичног знања из области у којој суде (уз важну улогу Правосудне академије у том процесу), као и континуирано улагање у овом погледу, је неопходно за ефикасну примену правничких знања судија у решавању предмета. Само судство у коме све судије учествују у сталној, континуираној и организованој едукацији и размени искустава са колегама може допринети угледу правосуђа у целини.

17. Надам се да ћете ову тачку мого програма допунити сви Ви, поштоване колеге судије, својим активним учешћем, добронамерним сугестијама, драгоценним искуством и конструтивним предлогозима како да решимо проблеме са којима се сусрећемо, како да побољшамо услове рада и свој материјални положај, како да будемо ефикаснији, стручнији и независни, те како да сваки судија добије стварну могућност да учествује у очувању достојанства позива који смо одабрали, а Високи савет судства оправда своју Уставну дефиницију независног и самосталног органа који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија.

С поштовањем,

Марија Аранђеловић Јуреша

Судија Вишег суда у Београду – Посебно одељење за сузбијање корупције

email: marija.juresa@gmail.com; marija.juresa@bg.vi.sud.rs
контакт телефони: 063/7732323; 011/7451173; 011/7451111;

Лична биографија

Рођена сам 17.11.1967. године у Нишу где сам завршила основну школу и гимназију „Стеван Сремац“.

Мој отац Влада Аранђеловић (рођен 1937. године у Нишу) је нуклеарни физичар. Радио је у више државних институција и предузећа, те учествовао у научним истраживачким пројектима у Јапану и USA.

Моја мајка Љиљана Аранђеловић (рођена 1939. године у Београду) била је магистар технологије. Радила је у Институту за нуклеарне науке „Винча“. Преминула је 1970. године у Београду у 29-тој години живота.

Мој супруг Дарко Јуреша (рођен 1963. године у Земуну) студирао је режију на Факултету драмских уметности у Београду. Дуги низ година ради као телевизијски продуцент и студијски музичар. С обзиром да потиче из старе земунске породице (која је више генерација уназад везана за Дунав) још увек се активно бави спортским једрењем (државни првак и репрезентативац).

Мој син Андрија Јуреша (рођен 2000. године у Београду) је студент друге године Факултета ветеринарске медицине у Београду. Завршио је музичку школу и свира 4 инструмента.

Моја ћерка Лана Јуреша (рођена 2003. године у Београду) је ученик трећег разреда Прве београдске гимназије у Београду. Завршила је музичку школу и свира клавир.

Дипломирала сам на Правном факултету у Београду 21.06.1993. године, а две године сам упоредо студирала и класичне науке на Филозофском факултету у Београду.

Професионална биографија

Након дипломирања, запослила сам се у заједничком представништву пет спољно-трговинских фирм и као преводилац (од јуна 1993. године до марта 1994. године).

У периоду од 01.04.1994. године до 28.05.1996. године сам била приправник у Окружном суду у Београду, дана 29.05.1996. године сам положила правосудни испит, а од 01.06.1996. године до 26.05.1998. године радила као стручни сарадник у кривичном одељењу, малолетничком одељењу и у КЖ одељењу Окружног суда у Београду.

Дана 26.05.1998. године изабрана сам за судију Првог општинског суда у Београду (где сам у периоду од 01.06.1998. године до 31.12.2009. године поступала у парничном одељењу, ванпарничном одељењу, одељењу радних спорова, у Извештајној мјерници, у истражном одељењу и у кривичном одељењу).

Од 01.01.2010. године до 01.03.2018. године обављала сам сталну судијску функцију у Првом основном суду у Београду у кривичном одељењу.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-6/2018-01 од 27.02.2018. године сам упућена на рад у Посебно одељење за сузбијање корупције Вишег суда у Београду почев од 01.03.2018. године.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-30/2018-01 од 01.10.2018. године изабрана сам за судију Вишег суда у Београду.

Од 26.10.2018. године до данас обављам сталну судијску функцију у Вишем суду у Београду у Посебном одељењу за сузбијање корупције.

Поред тога ...

Решењем Високог савета судства број 119-05-423/2016-01 од 25.10.2016. године именована сам за заменика Дисциплинског тужиоца Високог савета судства.

Ангажована сам као предавач на пројекту „Дисциплинска одговорност судија“ који се спроводи преко Високог савета судства и Правосудне академије.

Од септембра 2016. године до избора за судију Вишег суда у Београду сам била представник Републике Србије у „СЕРЕЈ“ (Network of the Pilot Courts of the European Commission for the Efficiency of Justice) при Савету Европе.

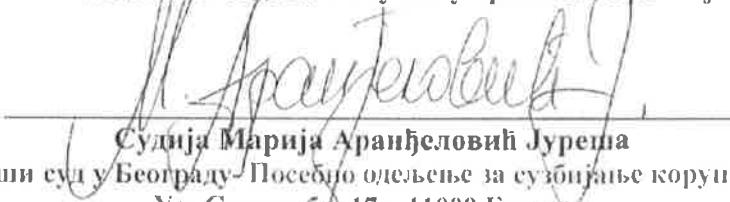
Ментор сам на Правосудној академији и предавач/ментор на Правној клиници.

Решењима Комисије Вишег суда у Београду Су I – 1 бр. 82/17 од 09.06.2017. године и Апелационог суда у Београду Су VIII бр. 283/20 од 10.09.2020. године утврђене су ми оцене рада „изузетно успешно обавља судијску функцију“.

Похађала сам велики број обука из области кривичног права, насиља у породици, корупције, прања новца, финансијске форензике и друго.

Говорим енглески језик (Cambridge - UK - 1982. година, UCLA - USA - 1985. година и други курсеви, као и специјалистички курсеви енглеског језика из области права). Служим се француским језиком.

Имам више од 26 година радиог стажа у правосуђу и више од 22 године судијског стажа. Последњих 16 година поступам у кривично-правној материји.

Судија Марија Аранђеловић Јуреша
Виши суд у Београду- Посебно одељење за сузбијање корупције
Ул. Савска бр. 17а, 11000 Београд
email: marija.juresa@gmail.com; marija.juresa@bg.vi.sud.rs
контакт телефон: 063-7732323